

не срѣдство за покровителствуване на кражбитѣ, на безчинствата и на веѣко зло. Я ми кажи, право ли е, гдѣто Тодоръ прѣкупува измокренитѣ храни! Право ли е, гдѣто дава паритѣ си подѣ лихва; право ли е, гдѣто владиката държи въ митрополитята — Всички го знаятъ и никой, никой се не обажда.

Динко.

Тия работи сѣ стари.

Инокентий.

(Съ болка) За мене тѣ сѣ нови, защото — Благодарение на Еремия. И отъ какъ разбрахъ -- не мога да ги гледамъ спокойно. А само тамъ ли! Ами пашитѣ първенци, какъ натрупаха тия богатства! А защо народътъ оголѣ! (Разбитъ) Доста търпѣне, доста тия злици. (Съ съчувствие) Народътъ страда, народътъ гладува, народътъ погива! И защо? защото всички мълчатъ прѣдъ злото, защото —

Динко.

(Става) Инокентий, азъ бързамъ — (Подобилъ смѣлостъ) Азъ за едно додохъ: тази вечеръ доде съобщение да те заловятъ и подѣ стража още пощесъ да те откарать. Мене ми домъчнѣ, като чухъ и се притекохъ. Само да се не чува, че азъ —

Инокентий.

(Го гледа сърѣдоточено).

Динко.

Ей защо, ако може слѣдъ часъ, отпътувай прѣди да стане това. О, то ще бѣде —

Инокентий.

(Съ схванатъ отъ вълнение гласъ). Истина! — Истина!

Динко.

Случихъ се и, щомъ разбрахъ —